

DORPSKRANT

Jaargang 25 ■ nr.3 ■ september 2026

IN DIT NUMMER

Belfeld



Belfeld 700

1326 - 2026



Beste dorpsgenoten,

Wat was het een zomer! Warm, warmer, warmst... En voor velen een nieuwe ervaring met hitteprotocollen; alsof we in het zuiden van Europa woonden. In augustus genoten we van een magnifieke zonsverduistering. Velen bekeken die bij de nieuwe haven aan de Maas. Ik beken eerlijk: het is prachtig geworden. Jammer dat Café Maaszicht is verdwenen. In deze tijd had het zomaar dé parel aan de Maas in Belfeld kunnen zijn. In dit nummer aandacht voor een Maas-randje. De levensloop van Ad van Duinen, de ervaringen van Wim Stevens en de bouw van de stuw door Twan Ernst. Zelf wandel ik al jaren langs de Maas. Een praatje met wandelaars, vissers of fietsers levert vaak leuke gesprekken op. Misschien moeten we dat vaker doen: stoppen met appen en beginnen met kletsen. Lees de column van Geert en het artikel over Buurtbemiddeling. Verder volop ruimte voor activiteiten rond 700 jaar Belfeld. Plus sportieve kickboksprestaties op hoog niveau van Jaline en Jennis Hornix. En wie kent onze uitgevlogen Belfeldse Carla Wijnands nog?

Veel leesplezier!

Mat Hendrix

De Stuw



3

AmraMori



8

Fotogroep Belfeld



9

Belfeldse sporters



10

Belfeldenaren uitgevlogen



14

Wanneer ik overdenk wat hierboven staat, komt er van alles voorbij. Ik denk terug aan de geschiedenis van Belfeld: 1326 – 2026. Wat is er allemaal gebeurd in die 700 jaar? Misschien deden de mensen in het begin wel aan jagen (jacht maken op dieren), maar hadden ze wel tijd voor elkaar. Ze leefden in een kleine gemeenschap en waren vaak aangewezen op elkaar. Ze maakten gebruik van elkaars vaardigheden, maar ook van elkaars hulp die uiteraard ook altijd, indien mogelijk, wederzijds was. De ene hand wast de andere, toch? Toen kwamen de volgende eeuwen, waarin de wereld langzaam maar zeker groter werd. Men wist al dat de aarde rond was en niet plat. Columbus ontdekte Amerika. Andere volken en mensen kwamen in beeld. Er verschenen boeken waarin verhalen over andere mensen en volkeren voorbijkwamen. Hoe gingen die met elkaar om? Hadden die ook tijd voor elkaar? Ook Belfeld groeide mee. Er kwamen meer boerderijen en met de industriële revolutie veranderde ook de samenleving. Er kwamen fabrieken die klei verwerkten. Mensen gingen daar werken, kwamen elkaar tegen en begonnen met elkaar een gesprek.

Ook na het werk ontmoetten mensen elkaar. Er kwamen verenigingen en ook daar konden mensen elkaar ontmoeten en met elkaar praten. Er ontstonden vriendschappen en mensen gingen prettig met elkaar om. Natuurlijk was er wel eens een meningsverschil, maar dat werd uitgepraat. De tijd ging verder. Intussen hadden veel mensen thuis een telefoon met vaste lijn. Er kwam een televisie bij de radio. En de wereld werd groter. Steeds meer mensen kwamen in beeld en daarmee ook hun gewoonten en omgangsvormen. Steden en dorpen werden groter en er kwamen meer verschillende mensen te wonen. Allemaal



die mensen werden in de dorpsgemeenschap opgenomen en deden mee. Toen kwam de mobiele telefoon, aanvankelijk alleen om te bellen en berichten te versturen via sms. Mensen werden beter en langer bereikbaar, dachten ze. Maar ook deze ontwikkeling bleef niet stilstaan. Er was en is steeds meer mogelijk met een mobieltje. Je kunt het tegenwoordig zo gek niet bedenken of je kunt het met je mobiele telefoon. En heden ten dage met kunstmatige intelligentie erbij kun je nóg meer op je telefoon en computer. Mensen worden bijna compleet in beslag genomen door hun mobiele telefoon. Je merkt dit op alle fronten. Sociale media gaan een hoofdrol spelen in het leven van mensen. Sommigen raken er zelfs aan verslaafd. In het verkeer verschijnt de reclameslogan: “Ik rij MONO”, wat staat voor MO(biel), NO!!!

Want tijdens deelname aan het verkeer op je mobiel kijken kan voor jezelf, maar zeker voor je medeweggebruikers fataal zijn. Ook het mobielgebruik in gezelschappen nodigt vaak niet uit voor een gewoon gesprek. Veel mensen bevinden zich in gezelschap, maar zijn eigenlijk alleen maar met zichzelf en hun mobiel bezig. ‘Ik moet dit, ik moet dat, snel nog even dit, houd je mond, ik ben bezig’. Hoe kun je dit rijmen met tijd voor elkaar, echte aandacht voor elkaar en betrokkenheid naar elkaar?

Geert Goossens



Wie vandaag langs de Maas in Belfeld wandelt, staat er vaak niet bij stil dat het stuw- en sluizencomplex al een eeuw lang een belangrijke rol speelt in deze rivier. Niettemin was de aanleg van dit indrukwekkende bouwwerk onderdeel van een van de grootste waterstaatkundige projecten van Nederland in de eerste helft van de twintigste eeuw.

Tot ver in de negentiende eeuw was de Maas een grillige regenrivier. In natte perioden veranderde zij in een woeste stroom, terwijl de waterstand in droge zomers zo laag kon worden, dat er geen scheepvaartverkeer meer mogelijk was en men zelfs op plaatsen de rivier te voet kon oversteken. Met de opkomst van de Limburgse mijnindustrie groeide de behoefte aan een betrouwbare vaarroute. Daarom ontstonden plannen om de Maas beter bevaarbaar te maken door het water letterlijk 'op te stuwen' en zo vast te houden. Om dat mogelijk te maken werden op enkele plaatsen stuwen en sluizen gebouwd die het waterpeil beter konden regelen en scheepvaartverkeer het hele jaar mogelijk maakten. Een van die locaties werd Belfeld.

Bouwwerkzaamheden

De voorbereidingen begonnen al kort na de goedkeuring van de plannen. Gronden moesten worden aangekocht en op sommige plaatsen zelfs onteigend. Voor veel Belfeldse inwoners werd toen voor het eerst zichtbaar dat er een ingrijpend project op komst was. Het toekomstige stuwcomplex kwam te liggen op een plek waar de Maas zich diep in het landschap had gesneden. Juist die ligging maakte de bouw extra ingewikkeld. Anders dan bij de stuwen in Roermond en Linne

kon de stuw van Belfeld niet buiten het bestaande rivierbed worden gebouwd. Daarom moest eerst een tijdelijk omleidingskanaal worden gegraven zodat het rivierwater ongehinderd kon stromen en scheepvaart mogelijk bleef. Vervolgens werd de stuw in twee fasen gebouwd, telkens in een afgedamd deel van de rivier. Dat was een technisch hoogstandje voor die tijd. De werkzaamheden begonnen in 1923 en verliepen niet zonder problemen. Regelmatig zorgde hoogwater voor vertragingen en schade. Bouwputten liepen onder water en damwanden moesten worden versterkt of opnieuw aangebracht. Toch werd gestaag verder gewerkt. Moderne technieken speelden daarbij een belangrijke rol. Zo werd veel gebruikgemaakt van gewapend beton, stalen damwanden en elektrische aandrijvingen; innovaties die destijds nog lang niet vanzelfsprekend waren. De bouw trok veel aandacht. Grote machines, zoals de betoninstallatie op de Belfeldse oever, bepaalden jarenlang het beeld langs de Maas en vele tientallen arbeiders en ingenieurs uit het hele land waren dagelijks op het werkterrein actief. Voor Belfeld betekende het project niet alleen een ingrijpende verandering van het landschap, maar ook een kennismaking met moderne waterbouw op grote schaal.

Gereguleerde vaarroute

Ondanks nieuwe perioden van hoogwater slaagden de bouwers erin het project tijdig af te ronden. Op 28 september 1926 werd de stuw officieel opgeleverd. Daarmee kreeg de Maas bij Belfeld een nieuwe functie: niet langer alleen een natuurlijke rivier, maar ook een zorgvuldig gereguleerd onderdeel van een belangrijke internationale vaarroute. In de jaren daarna werd de naastgelegen sluis gerealiseerd.

Nu, honderd jaar later, is de stuw nog altijd een herkenbaar onderdeel van het Belfeldse maaslandschap. Het bouwwerk herinnert aan een tijd waarin Nederland met grote technische ingrepen zijn rivieren aanpaste aan de eisen van scheepvaart, economie en waterbeheer. De stuw van Belfeld was niet alleen een technisch hoogstandje, maar ook een tastbaar monument van een eeuw waterstaatsgeschiedenis.

Twan Ernst

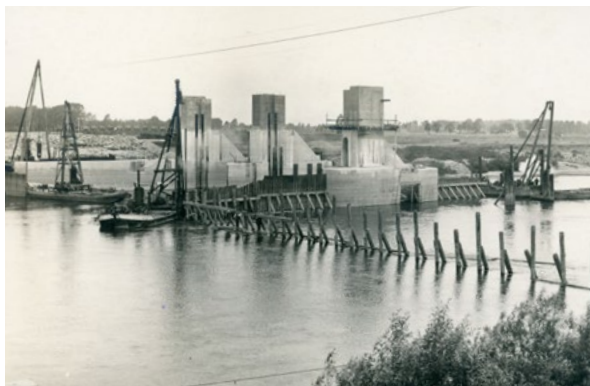


foto © Rijkswaterstaat

Enige tijd geleden las Wim Stevens dat het precies 100 jaar geleden was dat de bouw van de Belfeldse stuw begon. Dat er zo weinig aandacht voor was, verbaasde hem. De stuw is immers een van de parels van ons dorp. Hij besloot zijn herinneringen op te schrijven. Nu de stuw een eeuw in gebruik is, delen we een deel van zijn verhaal.

“Al lezende realiseer ik me dat deze stuw al bijna mijn hele leven onderdeel is van mijn horizon. Als kind zag ik vanuit mijn slaapkamerraam in de verte het stuw- en sluisencomplex liggen. In die jaren werden er twee nieuwe sluizen bijgebouwd en lagen er honderden schepen voor mijn slaapkamerraam te wachten tot ze toestemming kregen om verder te varen. De schippers moesten zich aan de Belfeldse loswal melden. Het was een komen en gaan van roeibootjes. Toen ik wat ouder werd en de beschikking kreeg over een roeiboot, roeide ik met noorderwind tot net voor de stuw. Ik had een oud beddenlaken dat werd gebruikt als zeil. De heenweg duurde ongeveer 60 minuten; de terugweg slechts enkele minuten. Toen ik later de beschikking kreeg over een echte zeilboot, kreeg ik mijn eerste zeilles boven de stuw. Het was een rustig gedeelte waar geen scheepvaart was.

In die tijd was het een kunst om met vrienden over ‘geheime paadjes’ door de rietvelden en moerassen van de loswal naar de stuw te komen. Vaak kwam ik thuis met de modder tot achter mijn oren. Tijdens het uitgaan gingen we, als zoveel Belfeldenaren, als het veer uit de vaart was stiekem over de stuw.

Op 26-jarige leeftijd ben ik verhuisd van de Maasstraat naar Aan de Stuw. Vanaf dat moment was de stuw elke dag prominent in mijn leven aanwezig. Als kersverse bewoner kreeg ik een rondleiding op het complex en in de schuilkelder. Staande boven op de stuw had je een prachtig uitzicht tot ver achter de ‘bocht van Steyl’.

Toen er kinderen kwamen, verveelden die zich geen moment: springen op de stenen, swingen aan een oud scheepstouw, met de step naar het einde van de straat waar diverse hutten waren en waar regelmatig kampvuur werd gemaakt. De groep noemde zich ‘de Stuwkids’. Soms werd er stiekem maar toch onder begeleiding over de

stuw gelopen. Als er een spreekbeurt op school moest worden gehouden, ging die altijd over de stuw, inclusief rondleiding met een sluismeester over het gehele complex.

Op de weg van en naar school werd er gebruikgemaakt van de *päörtjes* (poortjes). In die tijd was dit een pad waar veel mensen uit Belfeld gebruik van maakten om van de Berkenhoflaan naar de Maas en andersom te komen, recreatief of als woon-werkverkeer. Jammer genoeg is deze doorgang opgeheven. Door politici werd beloofd dat ze hun uiterste best zouden doen om een nieuwe doorgang naar de Maas te realiseren, maar daar is nooit iets van terechtgekomen.”

Wim raakt hier een wens die bij veel dorpsgenoten leeft: meer verbinding met de Maas vanuit de dorpskern. De stuw is daarbij meer dan een technisch bouwwerk; het is een plek die ons dorp al een eeuw lang samenbrengt. Generaties hebben er gewerkt, gespeeld en gewandeld. Wie weet welke nieuwe verhalen hier in de komende honderd jaar zullen ontstaan.

Wim Stevens/Yvonne Van der Velden



Ook Ad van Duinen heeft mooie herinneringen aan de Belfeldse stuw; hij was bijna veertig jaar werkzaam op de sluis. Dit is een beknopte samenvatting van het verhaal dat hij vertelde bij zijn afscheid bij Rijkswaterstaat.



“Op de foto ben ik zeven jaar oud. We waren met een sleep op weg richting Ruhrort in Duitsland. De stoomboot op de achtergrond was van een oom van mij. Het water speelde al vroeg een hoofdrol in mijn leven. Omdat mijn ouders voeren, ging ik in 1948 niet naar een gewone school, maar naar het Sint Antonius Pensionsaat in Tegelen. Dat was een grote overgang: van een kleine sleepboot waarop we met het hele gezin leefden naar een enorm gebouw met slaapzalen vol jongens. Heimwee hoorde er onvermijdelijk bij. Toch kijk ik later met warmte terug op die tijd. De discipline was streng maar nodig met zo’n 180 kinderen onder één dak.

Na de lagere school wilde ik maar één ding: zo snel mogelijk terug aan boord. Op mijn dertiende begon ik te varen, eerst bij mijn vader en later ook op andere schepen binnen de familie. In 1958 kocht mijn vader een eigen sleepschip, genoemd naar zijn drie kinderen: ADDILJA. Ik bracht veertien jaar door op het water. In 1967 trouwde ik en besloot ik na lang wikken en wegen aan de wal te gaan. Mijn wens was om bij Rijkswaterstaat te werken, het liefst op een sluis. Dat lukte al gauw, en in 1970 werd de sluis in Belfeld mijn vaste werkplek en, in zekere zin, mijn tweede thuis.

De sluis was toen nog een plek waar alles met de hand werd gedaan. Onderhoud, bediening, toezicht op de stuw: het hoorde er allemaal bij. Je leerde het vak van onderaf en kon doorgroeien. Dat heb ik zelf mogen meemaken: van arbeider-bedieningsman tot sluismeester. Een loopbaan op één object, iets wat tegenwoordig nauwelijks meer voorkomt. Het werk was soms zwaar en niet zonder risico's. Hoogwater, ijsgang, extreme droogte: de Maas liet zich niet sturen. Ik herinner me vooral het hoogwater van 1980. De sluismeester was op vakantie en het aanwezige personeel had zoiets in de zomer nog nooit meegemaakt. Het water steeg zeer snel; we waren dag en nacht in touw. Het was improviseren en samenwerken. Dat gold ook bij ijsgang, wanneer kou en wind het werk extra zwaar maakten. Met name in 1987 waren het barre omstandigheden.



In de loop der jaren veranderde er veel. De techniek deed zijn intrede: marifoons, camera's en later centrale bediening. Dat maakte het werk efficiënter, maar ook afstandelijker. Het persoonlijke contact met schippers nam af en niet iedereen kon even makkelijk meekomen met alle nieuwe systemen. Toch kijk ik met grote tevredenheid terug. Ik heb bij Rijkswaterstaat, en vooral in Belfeld, een prachtige tijd gehad. Met collega's die elkaar vertrouwden en samen de verantwoordelijkheid droegen voor de Maas.

Op 1 januari 2004 ging ik met pensioen. Daarmee sloot ik een werkend leven af dat zich grotendeels langs het water heeft afgespeeld. Ik ben dankbaar voor alles wat ik heb mogen doen en voor iedereen met wie ik heb samengewerkt. De Maas blijft stromen en de sluis blijft haar werk doen. Net als vroeger.”

Ad van Duinen/Yvonne Van der Velden



De zomervakantie is voor veel mensen een periode van rust. Voor Dorpsraad Belfeld heeft het werk de afgelopen maanden echter niet stilgestaan. Achter de schermen is hard gewerkt om onze dorpsvisie 'Buitengewoon Belfeld' onder de aandacht te blijven brengen bij gemeente, wethouders en politieke partijen in Venlo. Misschien lijkt het soms alsof er weinig gebeurt; ook wij hebben weleens het gevoel dat ontwikkelingen langzaam gaan of zelfs even stilstaan. Tegelijkertijd realiseren we ons dat veranderingen van deze omvang nu eenmaal tijd vragen. Juist achter de schermen wordt veel overlegd, afgestemd en voorbereid. Dat zie je niet altijd, maar het gebeurt wel degelijk.

En al dat werk begint zijn vruchten af te werpen. Onze dorpsvisie, die samen met ruim tweehonderd inwoners, ondernemers en verenigingen is opgesteld, wordt steeds nadrukkelijker meegenomen in de gesprekken over de toekomst van Belfeld. Die gezamenlijke inzet heeft resultaat. Veel van onze uitgangspunten hebben een plek gekregen in de verkiezingsprogramma's van verschillende politieke partijen. Ook het nieuwe coalitieakkoord hecht veel waarde aan samenwerking met inwoners, dorpen en lokale initiatieven. Dat geeft vertrouwen dat de koers die Belfeld samen heeft uitgezet ook daadwerkelijk een plek krijgt in het gemeentelijk beleid.

Dat betekent natuurlijk niet dat morgen alles gereïscaleerd is. Integendeel: de grote opgaven waar Belfeld voor staat vragen geduld, doorzettingsvermogen en samenwerking. Maar de basis is gelegd. Onze dorpsvisie wordt steeds vaker gezien als een waardevol uitgangspunt voor toekomstige besluiten. Als Dorpsraad blijven wij daarom actief betrokken bij alles wat van betekenis is voor de toekomst van Belfeld. Niet omdat wij overal over gaan, maar omdat wij willen blijven meedenken, verbinden en de belangen van ons dorp onder de aandacht willen brengen.

Dit geldt bijvoorbeeld voor de dijkversterking langs de Maas. We begrijpen goed dat sommige ingrepen voor direct omwonenden ingrijpend zijn geweest en dat daarvoor offers zijn gevraagd. Tegelijkertijd biedt dit project ook kansen om iets blijvends toe te voegen voor heel Belfeld. Samen met verschillende partijen blijven wij zoeken naar mogelijkheden

om de Maasoever aantrekkelijker en leefbaarder te maken, met aandacht voor de historie van de loswal, recreatie en een sterkere verbinding tussen het dorp en de Maas. De gesprekken hierover lopen nog volop en we hopen dat we ook richting de stuw extra kwaliteit kunnen toevoegen. Dat sluit naadloos aan bij de ambities uit onze dorpsvisie om de relatie tussen Belfeld en de Maas weer zichtbaar en leefbaar te maken.

De grootste winst

Daarnaast blijven onderwerpen als de revitalisering van het centrum, verkeersveiligheid, passende woningbouw, de energiegemeenschap en de algemene leefbaarheid hoog op onze agenda staan. Dat zijn processen van de lange adem. Soms zijn het kleine stapjes en soms lijkt de vooruitgang beperkt. Juist daarom blijven wij deze onderwerpen continu onder de aandacht brengen, zoeken we de samenwerking met de gemeente en denken we waar mogelijk mee over oplossingen die bijdragen aan de toekomst van Belfeld. Veel kleine stappen kunnen uiteindelijk leiden tot een grote sprong vooruit.

Gelukkig draait leefbaarheid niet alleen om grote projecten. Juist de vele kleine initiatieven van inwoners, verenigingen en vrijwilligers maken Belfeld tot het dorp dat het is. Ook daarvoor blijven wij oog houden. Want een prettig dorp ontstaat niet alleen door stenen en plannen, maar vooral door mensen die zich betrokken voelen en samen verantwoordelijkheid nemen. Misschien is dát wel de grootste winst van de afgelopen periode: Belfeld laat zien dat inwoners niet alleen ideeën hebben, maar ook bereid zijn om mee te denken en mee te bouwen aan de toekomst van hun dorp. Voor de gemeente en de politiek is een zo actieve en betrokken Dorpsraad soms nog even wennen. Tegelijkertijd merken we aan beide kanten de bereidheid om die samenwerking verder uit te bouwen. Juist daarin ligt de kracht van onze dorpsvisie: niet tegenover elkaar staan, maar samen werken aan een mooier Belfeld. Daar mogen we als Belfeldenaren best trots op zijn. De dorpsvisie is immers niet het verhaal van de Dorps-

Kleine stappen, grote ambities

raad alleen, maar van de honderden inwoners die hebben meegedacht over de toekomst van Belfeld. Samen hebben we een stevige basis gelegd waarop we de komende jaren verder kunnen bouwen.

Tot slot willen we iedereen bedanken die ons steunt, met ons meedenkt of ons aanspreekt met ideeën en aandachtspunten. Dat helpt ons om de stem van Belfeld goed te blijven vertegenwoordigen. De toekomst van Belfeld wordt niet alleen bepaald door besluiten in het gemeentehuis, maar vooral samen in ons dorp. Daar blijven wij ons met overtuiging voor inzetten.

Ben je benieuwd naar het werk van de Dorpsraad of wil je weten waar we ons allemaal mee bezig houden? Kijk dan eens op www.belfeld.nl. Nieuwe betrokken inwoners zijn altijd welkom, want hoe meer mensen meedenken en meedoen, hoe sterker Belfeld wordt. Samen komen we verder.

*Luciënne op het Veld,
Voorzitter Dorpsraad Belfeld*



DE ALLERLAATSTE 100 STUKS!

OP
=
OP!

WEES ER SNEL BIJ!

Vier 700 jaar Belfeld met dit unieke handgemaakte emaille deurschildje met het originele wapen van Belfeld.

**HISTORISCH & EENVOUDIG**
Het originele wapen van Belfeld en St. Urbanus.

**HANDGEMAAKT EMAILLE**
Ambachtelijk gemaakt van emaille op 1,5 mm plaatstaal.

**DUURZAAM & TIJDLOOS**
Kleurvast, weerbestendig en gemaakt om generaties mee te gaan.

**SYMBOOL VAN TROTS**
Een prachtig symbool van onze geschiedenis en verbondenheid.



1326

AFMETING:
7,8 x 15 cm
(incl. bevestigingsmateriaal)

**NOG MAAR
EEN KLEINE
100 STUKS
BESCHIKBAAR!**
WEES ER SNEL BIJ!

**SLECHTS
€ 25,-**
De opbrengst ondersteunt de activiteiten van verenigingen tijdens Belfeld-700 jaar in 2026!

VERKRIJGBAAR BIJ:
**BLOEMBINDERIJ
KAREL SMITS**
KONINGINNEPLEIN 7 • BELFELD



BELFELD, DAT ZIJN WIJ! | **700 JAAR
SAMEN TROTS!**

AmraMori, opgezet door Amra Hovens, laat kinderen op een laagdrempelige, rustige manier kennismaken met paarden en de natuur. Vanuit haar rolstoel werkt Amra op een vrije wijze met haar twee shetlanders Chicka en Lieve, maar ook met de grote paarden Djurre en Silas.

De pony's kunnen allerlei bijzondere kunstjes, zoals zitten, apporteren en liggen. Ze voeren deze oefeningen uit omdat ze dit zelf ook leuk vinden om te doen; er komt geen enkele vorm van dwang bij kijken. Deze manier van samenwerken tussen mens en paard wordt ook wel *natural horsemanship* genoemd. Alle oefeningen worden door Amra aangeleerd middels de leermethode Vrijheidsdressuur: bewegingen die een paard van nature al kan, zoals liggen of gapen, worden langzaam maar zeker gekoppeld aan een door haar uitgekozen commando. Met haar opleiding Toegepaste psychologie wil ze kinderen verder helpen via paardencoaching. Ook biedt ze wandelingen aan met haar pony's. Amra vertelt dat het even duurt voordat een pony iets nieuws heeft geleerd en dat je zeker veel geduld moet hebben. Maar als ze eenmaal iets begrijpen, vergeten ze het echt nooit meer! Dan zijn ze trots dat ze iets nieuws kunnen en zie je hun zelfvertrouwen groeien. Bovendien is het niet alleen leuk, maar ook heel handig: de pony's tillen bijvoorbeeld al als vanzelf hun voetje op als de hoefsmid komt. Niet alleen de pony's, maar ook Lizzy, de labrador die vrijwel altijd in de wei rondloopt, verdient wat aandacht. Interesse? Kijk op www.amramori.com of TikTok.

De werkgroep Aktief Greun Belvend ontstond in 2019, naar aanleiding van de Belfeld Ambitie Boeken. In het voorjaar van 2022 werd de werkgroep omgevormd tot de Stichting Aktief Greun Belvend. Met de Vlinderhaaf (2019) en het Belvends Burgerbos (2022) wordt er aan drie belangrijke doelen gewerkt:

- Meer biodiversiteit: meer groen en meer ruimte voor dieren en insecten
- Natuureducatie voor jong en oud
- Het vergroten van de sociale betrokkenheid tussen inwoners van Belfeld

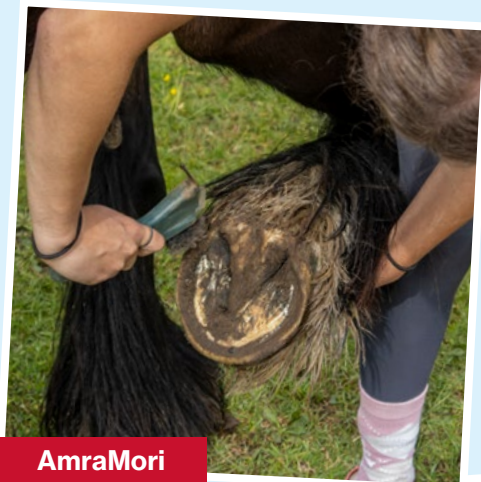
Dat is de afgelopen jaren goed gelukt! Steeds meer mensen, jong en oud, weten de weg naar de Vlinderhaaf en het Burgerbos te vinden. Beide plekken



hebben de afgelopen jaren een flinke ontwikkeling doorgemaakt. In de Vlinderhaaf is onlangs een echte vijver aangelegd. Ook wordt gewerkt aan de plaatsing van een kapschuur, die onder andere gebruikt gaat worden voor workshops en educatieve activiteiten. Allemaal mogelijk gemaakt dankzij de inzet van sponsors, subsidies, eigen middelen en bovenal de enthousiaste inzet van veel mensen uit Belfeld. Ook de verbinding met andere inwoners en organisaties in het dorp wordt steeds sterker. Zo zetten vrijwilligers van Aktief Greun Belvend zich bijvoorbeeld in voor Den Leijgraave, de bruisende woonzorglocatie in Belfeld. In de wintermaanden helpen zij onder andere mee om de stoepen sneeuwvrij te houden. Daarnaast zijn we bezig met nieuwe vormen van samenwerking, zoals het plaatsen van verhoogde moestuinbakken, zodat ook mensen die gebruikmaken van een rolstoel kunnen tuinieren. Het Belvends Burgerbos heeft zich ontwikkeld tot een mooie, groene ontmoetingsplek. In het begin konden inwoners hier een boom planten, maar inmiddels is het perceel met bijna 70 fruitbomen vol. Het bos is verder aangekleed met hagen, bloemstroken, een torenvalkenkast, insectenhoe- tels, een bijenburcht en verschillende banken om even lekker te zitten. Zo groeien de Vlinderhaaf en het Burgerbos steeds verder uit tot plekken waar natuur, ontmoeting, educatie en saamhorigheid samenkomen.

Amra Hovens/Jan Wilms





AmraMori



Vlinderhaof



Vlinderhaof



AmraMori

Belvends Burgerbos

Ons Belvends Burgerbos is een bos bestaande uit vruchtdragende bomen met een bijzondere, persoonlijke betekenis. Burgers, verenigingen en organisaties kunnen op deze plek een boom planten ter ere van een speciale gelegenheid. Denk aan een geboorte, jubileum of huwelijk.

Ook ter nagedachtenis van een dierbaar persoon of uit maatschappelijke betrokkenheid kan worden gekozen voor een boom in het Belvends Burgerbos.

Men kan kiezen uit :

- appelboom
- perenboom
- pruimenboom
- kersenboom
- walnotenboom

De stichting Aktief Greun Belvend beoogt geen winst met dit project, maar streeft met het Belvends Burgerbos de volgende doelen na:

- het verhogen van de biodiversiteit,
- verstrekken van natuureducatie,
- het vergroten van sociale betrokkenheid tussen inwoners van Belfeld,
- het belang onderstrepen en uitdragen van meer bomen in onze directe omgeving.

Het Belvends Burgerbos is gelegen aan de Soersbeekweg.

Meer info of
het opgaveformulier nodig?

Ga naar onze website:
www.aktiefgreunbelvend.com
Of neem contact op met stichting
Aktief Greun Belvend:
aktiefgreunbelvend@gmail.com



Burgerbos



Burgerbos

De foto's op deze pagina en op de voorpagina zijn gemaakt door leden van de Fotogroep Belfeld.

Fotogroep

Belfeld



Volgens Wikipedia is kickboksen 'een vechtsport waarbij zowel de handen als de benen mogen worden gebruikt. De sport kent zijn oorsprong in Japan en de Verenigde Staten, en werd daar populair rond 1970. Bij kickboksen worden de stoten van boksen gecombineerd met de trappen uit sporten zoals karate en taekwondo. Kickboksen moet wel worden onderscheiden van het oorspronkelijke thaiboksen.

Het kickboksen in Japan heeft zich ontwikkeld uit en losgemaakt van de traditionele harde karatestijlen. Het kickboksen in de VS is ontstaan als systeem om verschillende stijlen vechtsporters zich met elkaar te laten meten.

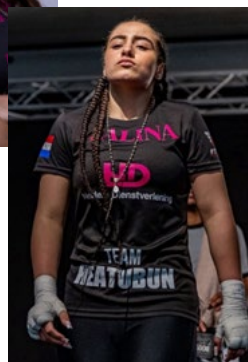
Bij het kickboksen en thaiboksen is de manier van trappen anders dan bij taekwondo. Dit verschil wordt (waarschijnlijk) veroorzaakt door de verschillende vormen van competitie. Bij taekwondo als wedstrijd sport draait het om het behalen van punten, terwijl het bij thaiboksen de bedoeling is de tegenstander zo hard mogelijk te raken. Elleboogstoten zijn in het kickboksen, anders dan bij het traditionele thaiboksen, niet toegestaan.'

'Tja', zul je nu denken. 'Die informatie kan ik ook zelf opzoeken'. Dat klopt, maar niet veel mensen weten dat er in ons dorp een Europees (jeugd)kampioen kickboksen woont, en wel de 11-jarige Jennis Hornix, leerling van basisschool KOM.MIJN! Ook zijn 16-jarige zus Jalina, student bij Gilde Opleidingen in Venlo, gooit inmiddels hoge ogen in deze sport. Zij heeft inmiddels maar liefst 17 van de 20 door haar gespeelde partijen gewonnen.

In het gezin Hornix draait alles om kickboksen. De vraag is hoe dat zo is gekomen. Vader Guus is er al van jongs af aan door gepassioneerd. Zijn opa maakte hem vroeger wakker om samen naar Mike Tyson te kijken. "Het is mijn leven geworden en het zit in mijn hart", aldus vader Guus. Deze passie heeft hij overgedragen op zijn kinderen, die inmiddels hetzelfde enthousiasme voor deze sport hebben. Jalina vindt, net als haar moeder, dansen ook erg leuk, maar koos uiteindelijk toch voor kickboksen. Omdat ze normaal gesproken al tranen had als ze haar kleine teen stootte, zorgde dit aanvankelijk voor nogal wat verbazing bij de rest van het gezin. Het aantal reeds behaalde overwinningen heeft bewezen dat haar passie 'echt' is en dat ze er vol voor gaat. Voor jongere broer Jennis was het geen



keuze. "Hij kon," zoals moeder Joani vertelt, "bij wijze van spreken eerder kickboksen dan lopen".



Alles voor de sport

Alle agenda's van het gezin worden aangepast aan de sport. Ook financieel wordt alles voor het kickboksen opzij gezet. Beide ouders hebben een baan en werken er hard voor om de droom van hun kinderen uit te laten komen. Het moge duidelijk zijn dat wedstrijdskosten, contributie, reiskosten voor wedstrijden en trainingen (5 dagen per week), en uitrusting voor het gezin een grote financiële belasting zijn. Wanneer het prestatieniveau van het tweetal blijft stijgen, zijn een paar sponsors bijna een must. (Als er lezers zijn die deze gepassioneerde jonge talenten willen sponsoren, kan dit worden gemeld bij de redactie. Die zorgt dan dat er contact wordt gelegd met de familie Hornix.)



In de eerste jaren gaan de kinderen naar Helmond om te trainen. Qua reistijd blijkt dit na een tijdje toch te veel belastend voor iedereen uit het gezin. Als zowel de trainer als zijn dochter vanuit Helmond naar Echt verkasen, wordt dat de nieuwe (en huidige) trainingsplaats. Achteraf een goede beslissing: "We voelen ons hier echt op

onze plek".

Als er wedstrijden zijn is het voorbereidingsschema voor Jennis en Jalina heel strak. Dit betekent om 04.30 uur opstaan, een uurtje touwtjespringen, gevolgd door een half uur krachtraining; een en ander onder toezicht van vader Guus. Daarna volgt een douche en een gezond ontbijt en dan gaan de twee naar school. Omdat ze allebei een 'talentenpas' hebben, betekent dit dat zij vrijstelling hebben van de laatste lessen en dat zij eerder naar huis mogen.

leeft voor kickboksen

Daar staat moeder Joani (4 keer per week) of vader Guus (1 keer per week) om 16.30 uur klaar om naar Echt te rijden voor de trainingen van Yael Heatubun, trainer en eigenaar van sportschool Feel Healthy. Jennis en Jalina krijgen elk een uur apart training en dus moeten ze op elkaar wachten. Terug in Belfeld volgt het avondeten en nogmaals douchen, en dan is de dag om. Want als je weet dat om 04.30 uur de wekker gaat, ga je graag vroeg naar bed. Alleen op dinsdag en zondag heeft het tweetal 'rust'.

Voor Jennis wierpen die discipline en voorbereiding al vruchten af: in september vorig jaar werd hij Europees kampioen in zijn leeftijdsklasse. Afgelopen april won hij in Utrecht de Smash Enfusion-titel en



op 13 juni pakte hij op het thuisgala de First Fight Performance; een hele eer om deze titel gelijk de eerste keer te veroveren.

Na het zien en horen van zoveel motivatie en mentale sterkte ben ik ervan overtuigd dat we in de toekomst nog veel van Jennis en Jalina Hornix zullen horen. Heel veel succes allebei!

Marie-José Boonen

Buurtbemiddeling Venlo: 'Zo fijn, het hebben van een goede buur'



Het begint vaak met iets kleins. Geluidsoverlast, rook van een barbecue of een verkeerd geparkeerde auto. Soms kunnen dit soort ergernissen behoorlijk uit de hand lopen. Buren praten niet meer met elkaar en in het ergste geval maken ze elkaar het leven zuur. Buurtbemiddeling probeert buren waartussen het even niet lekker loopt weer bij elkaar te brengen. Maar hoe?

"Als mensen ruzie hebben met de buren, kunnen ze zich altijd bij ons melden", vertelt Rachel Pronk, coördinator van Buurtbemiddeling Venlo. "Ons doel is om buren weer in gesprek te laten gaan met elkaar. Dat is nog niet zo gemakkelijk. Wij bemiddelen en denken mee, maar mensen moeten het uiteindelijk zelf doen en zelf nadenken over oplossingen."



"Wat je vaak ziet is dat buren niet meer met elkaar praten. En daar ligt vaak ook de oplossing", legt Jacques Timmermans, voorzitter Buurtbemiddeling, uit. In de zaken die wij tegenkomen praten de buren niet meer met elkaar. Wij proberen dit te veranderen en ze onder leiding van ervaren bemiddelaars aan één tafel te krijgen. En dan zie je vaak dat er meer begrip komt voor elkaar."

"We kregen een keer een melding van iemand die zich enorm stoorde aan de verwaarloosde voortuin

van de buren. Na een gesprek kwamen we erachter dat de buurman fysiek niet meer in staat was de tuin bij te houden. In dit geval heeft de melder aangeboden zelf de tuin te doen. Dit is een prachtig voorbeeld", vertelt Rachel.

We leven in een maatschappij die steeds individualistischer wordt. Praten is de sleutel tot succes, hoe moeilijk dat soms ook is. Jacques: "Door in gesprek te gaan, hopen we dat de vooroordelen en aannames verdwijnen die er waren. Vorig jaar hebben we ruim honderd casussen gehad, twee derde daarvan is succesvol opgelost. Bij de andere zaken is een begin gemaakt, wat hopelijk leidt tot iets meer wederzijds begrip. Medewerking aan buurtbemiddeling is vrijwillig en op basis van vertrouwelijkheid. Buurtbemiddeling is gratis voor alle inwoners de gemeente Venlo".

Meer informatie is te vinden op de website: www.buurtbemiddelingvenlo.nl, of bel 077-3596565.



"Loopt het niet lekker tussen jou en je buren?"

Hulp bij ergernis of ruzie tussen buren is **gratis** voor elke inwoner van Venlo. Onze getrainde bemiddelaars helpen jullie graag weer door één deur.

Contactgegevens:

Bel: 077 3596565

E-mail: info@buurtbemiddelingvenlo.nl

Web: www.buurtbemiddelingvenlo.nl

Programma oktober t/m december 2026

Oktober

Zaterdag 3 oktober | 13.00 uur

Fietstocht: Belfeld, anders bekeken – De Hamar

Ontdek Belfeld zoals je het nog nooit hebt gezien! Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal organiseert een bijzondere fietstocht langs plekken in het dorp die normaal niet toegankelijk zijn voor publiek. Onderweg vertellen gidsen boeiende verhalen over de geschiedenis van Belfeld. Deelname kost € 3,00 per persoon. Aanmelden: maasswalmdalbelfeld77@kpnmail.nl of telefonisch bij Wim van Diepen (06-39 46 19 63) of Joep Smeets (06-25 58 75 69).

Zaterdag 3 oktober | 19.45 uur

Nachtleven in de spotlight – Mariahoef

Wanneer de schemering valt, komt de natuur tot leven. IVN De Steilrand organiseert een bijzondere avond waarbij deelnemers kennismaken met de fascinerende wereld van nachtvlinders en vleermuizen. Met speciale verlichting worden nachtvlinders gelokt, terwijl vleermuizen worden opgespoord met een batdetector. Meer info: www.ivn.nl/afdeling/de-steilrand/.

Zaterdag 10 oktober | 14.00 – 20.30 uur

Belvend Kwist – Jubileumeditie 700 jaar Belfeld – vv Belfeldia

De gezelligste dorpskwis van Belfeld keert terug in een speciale jubileumeditie! Tijdens Belvend Kwist gaan teams van vrienden, familie, burens, collega's en verenigingen de strijd aan in een middag en avond vol Belfeldse weetjes, puzzels en verrassende opdrachten.

Wie kent Belfeld het allerbeste en mag zich winnaar van deze bijzondere jubileumeditie noemen? Meer info: www.belvendkwist.nl.

Zondag 11 oktober | 10.00 – 12.30 uur

Herfstwandeling langs de Maas – vertrek bij Jumbo Belfeld

Heemkundevereniging Maas- en Swalmdal organiseert samen met IVN De Steilrand een bijzondere herfstwandeling door Belfeld en langs de Maas. Onder begeleiding van deskundige gidsen ontdekken deelnemers hoe de Maas door de eeuwen heen van grote betekenis is geweest voor natuur, landschap en de ontwikkeling van Belfeld.

Zondag 11 oktober | 16.00 uur

Benefietdiner Belfeld 700 jaar – De Hamar

Tijdens dit bijzondere benefietdiner bereiden de Belfeldse chefs Luuk Hillekens, Randy Zeegers en Juliën van Aanholt een exclusief viergangendiner. Tussen de gangen door kunnen bezoekers genieten van een kunstveiling met werken van Belfeldse kunstenaars en Fotogroep Belfeld. Daarnaast wordt het nieuwe boek Ondernemen in Belfeld officieel gepresenteerd. De opbrengst van het diner komt ten goede aan verenigingen en stichtingen die activiteiten organiseren in het kader van 700 jaar Belfeld. Deelname bedraagt € 95,00 per persoon, inclusief viergangendiner, welkomstdrankje, zes consumptiebonnen en toegang tot de kunstveiling en boekpresentatie. Reserveren via www.belfeld.nu. **VOL = VOL.**

Woensdag 14 oktober | 13.30 – 16.00 uur

Natuurchallenge – Patershuuske

Voor kinderen van 4 tot en met 12 jaar organiseert IVN De Steilrand een avontuurlijke middag in de natuur. Tijdens de Natuurchallenge ontdekken kinderen spelenderwijs de natuur rondom het Patershuuske. Met leuke opdrachten, speuractiviteiten en volop ruimte om zelf op ontdekking te gaan beleven jonge inwoners een gezellige en leerzame middag in het groen. Aanmelden is verplicht via ivndesteilrand@gmail.com. Vermeld hierbij de namen en leeftijden van de kinderen en het aantal begeleiders.

Zaterdag 31 oktober

Halloweentocht KOW – Belfeld

KOW organiseert een spannende Halloweentocht voor kinderen uit de groepen 6, 7 en 8. Meer dan 50 vrijwilligers zorgen voor een tocht vol spannende acts, schrikmomenten en natuurlijk veel Halloweenplezier. Meer info: www.kowbelfeld.nl.

November

Vrijdag 6 november | 19.00 uur

Sint Maarten – Patersplak

KOW organiseert weer het traditionele Sint Maartensfeest met de sfeervolle fakkeloptocht. De stoet vertrekt om 19.00 uur vanaf De Hamar aan het Stevensplein en trekt onder muzikale begeleiding van Harmonie Kunst na Arbeid, samen met

Sint Maarten en zijn soldaten, naar de Patersplak. Rond 19.30 uur wordt daar het Sint Maartensvuur ontstoken. De scouting zorgt voor oliebollen en ook de erme ontbreekt niet. Kinderen worden van harte uitgenodigd om met hun eigen fakkel mee te lopen. Voor de *zwingelpöt* is op de Patersplak een speciale plek ingericht.

Zaterdag 7 november | 17.00 uur
Belvendse Winter BBQ – Belfeld

Evenementen voor Belvend organiseert opnieuw de gezellige Belvendse Winter BBQ. Noteer zaterdag 7 november alvast in de agenda en maak je op voor een sfeervolle avond in winterse sferen! Geniet van lekker eten, live muziek, gezellige vuurkorven en natuurlijk een warme glühwein. Houd www.belfeld.nu in de gaten voor de locatie en actuele informatie.

Vrijdag 13 november | 16.30 uur
Sint Nicolaascollecte – Belfeld

Ook dit jaar gaan de Pieten van KOW weer langs de Belfeldse deuren voor de traditionele Sint Nicolaascollecte. Met deze bijdrage kan het KOW het hele schooljaar activiteiten organiseren voor de Belfeldse basisschoolkinderen. Geen contant geld in huis? Er kan ook via de QR-code op de collectebus worden gedoneerd. Meer info: www.kowbelfeld.nl.

Zondag 15 november | 14.00 uur
Intocht Sint Nicolaas – Belfeld

Om 14.00 uur wordt Sinterklaas met zijn Pieten verwacht bij de vernieuwde loswal aan de Maas, aan het einde van de Maasstraat. Vanaf daar trekt de intocht via de Maasstraat, Urbanusstraat, rotonde Het Raadhuis, Markt, Koninginneplein en Julianastraat naar het Stevensplein. Afhankelijk van het weer vindt het grote intochtfeest buiten op het plein of in de grote zaal van De Hamar plaats. Meer info: www.kowbelfeld.nl.

December

Zaterdag 19 december

Feestelijke afsluiting jubileumjaar – De Hamar

Op zaterdag 19 december wordt het jubileumjaar Belfeld 700 jaar feestelijk afgesloten in de foyer van De Hamar. Overdag vindt in de sporthal het traditionele kerstmixtoernooi van BVC Holyoke plaats, waarna de aandacht verschuift naar een gezellige feestavond. DJ Callfield zorgt voor de



muzikale omlijsting en tijdens de avond wordt ook de uitslag van de jubileumeditie van Belvend Kwist bekendgemaakt. 's Avonds is het podium voor Sjeng, Sjer en de Sjele. Het Limburgse trio staat bekend om hun energieke en humorvolle optredens, waarbij country, blues, folk, tex-mex en hoempapa worden gecombineerd met Limburgse dialectmuziek. Een mooie afsluiting van dit jubileumjaar.

Maandag 28 t/m woensdag 30 december | 10.00 uur
Winter Wandel Driedaagse – Sophia's Maasduinen

De geliefde Winter Wandel Driedaagse keert speciaal voor het jubileumjaar terug. Drie dagen lang kunnen wandelliefhebbers genieten van prachtige winterse routes door de omgeving van Belfeld. Iedere dag start om 10.00 uur een wandeling van 10 kilometer. Na een gezellige koffiepauze volgt om 13.30 uur een tweede route van 15 kilometer, inclusief een warme tussenstop met koffie en vlaai. De dag wordt afgesloten met een gezellige borrel bij Sophia's Maasduinen. Deelnemers kunnen één dag meelopen of kiezen voor het volledige driedaagse programma. Op woensdag 30 december wordt de Winter Wandel Driedaagse feestelijk afgesloten met een gezamenlijke maaltijd bij Sophia's Maasduinen.

Blijf op de hoogte

Voor diverse activiteiten volgen de exacte programma's en aanvullende informatie later. Houd daarom de evenementenkalender, website en socials van Belfeld.nu in de gaten.

Na een autorit van ruim 300 km komen we aan in Quentel, een klein dorp van ongeveer 500 inwoners, zo'n 20 km ten oosten van Kassel in het noorden van de Duitse deelstaat Hessen.



Daar woont een *Belvends maedje*, Carla Wijnands, al bijna 50 jaar samen met haar man Toni Lutz. Carla is de dochter van Huub (van de Siem) Wijnands en Marie (van Tuuënke) Janssen van Café Maalbekerhöhe. Verder heeft Carla nog een broer Simon, die tegenwoordig in Swalmen woont, maar nog maandelijks in Belfeld is als vrijwilliger op de oud-papiervrachtwagen. Maar hoe kom je dan in Quentel terecht?

Carla werd in 1958 geboren aan het einde van de Schoolstraat, dicht bij de huidige rotonde. Zij ging in Belfeld naar kleuterschool St. Gabriël aan de Schoolstraat en daarna naar de Theresiaschool aan de andere kant van het klooster, dat daar nog steeds ligt. De scholen hebben intussen plaatsgemaakt voor huizen. Op de meisjesschool kreeg zij les van de zusters Idaberga, Pastorella en Margaritis, en van Juf Crins, Meneer (Theo) Boots en Mevrouw Verbaarschot. Na de lagere school ging Carla naar het Collegium Marianum in Venlo en volgde daar de havo. In haar vrije tijd was zij bij gymnastiekvereniging Vlug en Lenig en speelde zij viool. Zij was intussen een pubertje en had ook de eerste kalverliefdes. In 1974 vierden

Voetbalvereniging Belfeldia en Harmonie Kunst na Arbeid samen hun 50- en 65-jarig jubileum in pand Stevens, de voorloper van het huidige gemeenschapshuis De Hamar. Tijdens dit feest in juni 1974 zat Jan Peeters, in Belfeld beter bekend als Jan van Coon, samen aan een tafel met enkele jonge mannen uit Quentel. Hoe kwamen die daar?

De tijd zal het leren

Ook daarvoor gaan we terug in de tijd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden enkele Belfeldenaren tewerkgesteld in een munitiefabriek in het Duitse Hirschhagen, gemeente Hessisch Lichtenau in de regio Kassel. Onder hen Jan Peeters en Frans Smeets. Zij werden tewerkgesteld in een zogenaamd 'open lager'. Dit betekende dat je in je vrije tijd er vanaf kon. Zo kwamen zij in die tijd wel eens bij hun leidinggevende, de heer Henner (Heinrich) Horn, die in Quentel woonde. Deze man had een kleine boerderij en de mannen moesten er meewerken op zijn akkers. Geld kregen ze er niet voor, maar ze kregen er goed te eten. Op deze manier leerden ze ook de mensen van Quentel kennen. Dit duurde tot begin 1945. Toen werd de fabriek stilgelegd door Engelse militairen. Een maand later was Jan weer thuis in Belfeld. Rond 1965-1966 ging Jan Peeters voor de eerste keer terug naar Quentel na een toevallig gesprek in Café Maalbekerhöhe met Huub Smeets. Die wel wilde meerijden, omdat Jan zelf geen rijbewijs had. (Huub was de zoon van Frans Smeets en geboren in Eschenstruth bij Quentel, omdat zijn vader daar zijn moeder had ontmoet. Daarna zijn ze in Belfeld komen wonen.) Het werd een weerzien met oude bekenden en Jan werd vaker uitgenodigd om terug te komen naar de familie Horn, die nog steeds in Quentel woonde. Maar daar woonde ook de familie Lutz. Intussen waren er via Jan contacten gelegd tussen de schutterij van Quentel en de schutterij van Belfeld. Zodoende vonden er vaker wederzijdse bezoeken plaats, ook zonder schutterij. Mensen uit Quentel verbleven op diverse plaatsen in Belfeld, zowel bij dorpsgenoten privé als op de camping. Van het een kwam het ander en zo sloeg tijdens het feest de vonk over tussen Carla Wijnands en Toni Lutz.

Duits én Belvends

Aanvankelijk werd gedacht: 'de tijd zal het leren' en 'het is maar kalverliefde'. Maar het liep anders. In die tijd waren er nog geen moderne communicatiemiddelen; alleen de vaste telefoon, maar



die had niet iedereen. Toni liet regelmatig van zich horen via een brief, een kaart of een telefoontje bij de burens van Carla, omdat ze bij haar thuis toen nog geen telefoon hadden. De eerste keer kwam Toni met de schutterij van Quentel naar Belfeld, daarna met zijn eigen auto. Dat was in die tijd een hele onderneming, omdat het Duitse autowegenet nog niet zo uitgebreid was als nu. Hij moest over tweebaansrijkswegen (mooi scrabblewoord!) rijden, de huidige B1, en was zodoende gemiddeld ruim 6 uur onderweg naar Carla in Belfeld. Toni heeft in Belfeld wel eens bij Friedje geloged. Daaraan bewaart hij goede herinneringen. Vooral de soep van Mientje vond hij erg lekker. Intussen ging Carla samen met haar ouders naar Quentel om eens te kijken waar Toni woonde en werkte. In 1976 is Carla naar Quentel gegaan, vanwege omscholing en gezondheidsredenen van Toni. Zij had inmiddels haar havodiploma behaald en ging inwonen bij haar toekomstige schoonouders. Zij vond vrijwel meteen een baan en kon beginnen met het opbouwen van een sociaal netwerk. In 1978 is zij met Toni in Quentel in het huwelijksbootje gestapt. Op de bruiloft werd uiteraard Duits én *Belvends* gepraat. Zij zijn toen gaan wonen in Fürstentagen, een dorp op 5 kilometer afstand van Quentel. In 1980 hebben zij in Quentel een huis gebouwd en zijn daar toen ook gaan wonen. Zij wonen er tot op de dag van vandaag. We schrijven inmiddels 1982 als dochter Diana het levenslicht ziet, in 1986 gevolgd door zoon Mario. Diana en Mario worden tweetalig opgevoed, Duits en Limburgs, oftewel *Belvends* dialect. Uiteraard horen en spreken zij meer Duits, maar zij verstaan prima het dialect. Meestal spreken zij Duits terug. Diana heeft zich tijdens haar werk ook het Nederlands eigen gemaakt, omdat ze dit vaker nodig had.

Bijzondere wending

Inmiddels zijn er ook 3 kleinkinderen in het gezin en wonen Carla en Toni in Quentel samen met het

gezin van haar dochter Diana en schoonzoon Kai onder één dak. Zoon Mario en schoondochter Julia wonen in Runkel, niet ver van de Duitse plaats Limburg in Hessen. Toch heeft Carla nog altijd een sterke emotionele band met haar thuisdorp Belfeld. Samen met Toni, die ook verschillende mensen in Belfeld kent, komt ze nog regelmatig naar 'huis'. Toen haar ouders nog leefden, was dat vanzelfsprekend: verschillende keren per jaar op familiebezoek en bij bijzondere gelegenheden. Maar ook nu gaat ze nog naar broer Simon en schoonzus Paula in Swalmen, en naar vrienden en bekenden in Belfeld en omstreken. In Belfeld zijn er 3 vaste punten die altijd bezocht worden. Dat is op de eerste plaats het *kepelke van Geloë*, op plaats twee de stuw in de Maas en als derde de *frietkraom*, voor een friet speciaal met een lekkere snack. Carla is en blijft, volgens paspoort, Nederlands.

Tijdens dit gesprek realiseert Carla zich dat een toevallige gebeurtenis tijdens de oorlog met Jan van Coon, die vaker bij haar ouders kwam, en een toevallige ontmoeting tijdens een jubileumfeest haar leven een compleet bijzondere wending hebben gegeven!

Geert Goossens



Een najaar vol activiteiten in de Bibliotheek

Ook in het najaar is er in de bibliotheek van Belfeld weer van alles te beleven. Naast onze reguliere activiteiten hebben we een aantal mooie bijeenkomsten op het programma staan. Van een gezellige lunch met voorlezen tot een inspirerende lezing en een vrolijke theaterworkshop voor kinderen: er is voor verschillende leeftijden en interesses iets te beleven.



Op woensdag 7 oktober verzorgt de Belfeldse auteur Linda Owens een lezing over haar boek Een duivelke uit een doosje. Het belooft een mooie, afwisselende avond te worden, inclusief muzikale omlijsting. De lezing begint om 19.00 uur. In Een duivelke uit een doosje vertelt Linda openhartig over haar zoektocht naar zichzelf als uitzonderlijk hoogbegaafde en hoogsensatieve vrouw. Ze beschrijft haar jarenlange worsteling met trauma's,

eenzaamheid, zelftwijfel en het gevoel anders te zijn. Pas op 51-jarige leeftijd komt er een doorbraak wanneer ze twee therapeuten ontmoet die haar wél zien en begrijpen. De persoonlijke tekeningen die ze tijdens dit proces maakte, vormen een bijzonder onderdeel van het boek. Een duivelke uit een doosje is een eerlijk en hoopvol verhaal over hoogbegaafdheid, hoogsensitiviteit, trauma en herstel, maar ook een oproep om écht te luisteren naar mensen die zich anders of niet begrepen voelen.



Een dag later, op donderdag 8 oktober, staat de Nationale Voorleeslunch op het programma. In 't Prônk-Eppelke kun je genieten van prachtige verhalen en een heerlijke meergangenlunch. Er zijn 20 plaatsen beschikbaar en de kosten bedragen € 4,50 per persoon. In verband met de inkoop van de lunch is aanmelden mogelijk tot en met donderdag 1 oktober.

Ook voor kinderen is er iets leuks te doen. Tijdens de Kinderboekenweek organiseren Kiki en Pleunie op vrijdag 16 oktober van 15.15 tot 16.00 uur een workshop improvisatie en theaterpret voor kinderen van 6 tot en met 10 jaar. Met theateroefeningen en improvisatie spelen de kinderen verschillende rollen, gebruiken ze hun fantasie en ontdekken ze hoe leuk het is om jezelf te laten zien op het podium. Ook als je dat nog een beetje spannend vindt, ben je van harte welkom. De workshop is een speelse manier om meer zelfvertrouwen te krijgen. Kiki en Pleunie zijn vriendinnen én collega's met een grote passie voor theater en entertainment. Ze werken samen in het entertainmentteam van Center Parcs en attractiepark Toverland en hebben daarnaast allebei een eigen bedrijf in de entertainment. Deelname aan de theaterworkshop is gratis.

Voor alle activiteiten geldt: aanmelden kan via de website van de bibliotheek.

Nieuw is de extra aanwezigheid in de bibliotheek. Sinds eind augustus is er voortaan iedere maandagmiddag van 14.00 tot 17.00 uur een medewerker van de bibliotheek aanwezig. Ook op woensdagmiddag blijft er iemand aanwezig, van 13.30 tot 16.30 uur. Je kunt op deze middagen binnenlopen met vragen over de bibliotheek, boeken, informatie of andere zaken waarbij we je graag helpen.

Het IDO-sprekruur (Informatiepunt Digitale Overheid) blijft op woensdag van 14.30 tot 16.30 uur. Daar kun je terecht met vragen over bijvoorbeeld DigiD of het regelen van zaken met de overheid via internet.

Kortom: ook in de herfstmaanden van het jubileumjaar bruist het in Bibliotheek Belfeld. We hopen je dit najaar bij een van onze activiteiten of gewoon in de bieb te mogen begroeten!

de Bibliotheek



Dorpsraad:

www.belfeld.nl

mailadres Dorpsraad:

voorzitter@dorpsraadbelfeld.nl

redactie Dorpskrant:

dorpskrantbelfeld@gmail.com

Realisatie:

Weemen, Venlo